

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

De Maioritate Et Obedientia. Titvlvs VIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

nisi id confestim eidem Romano Pontifici, vel alicui per quem hoc ipsum ad eius crediderint deduci notitiam, manifestare curaverint (etiam si episcopali, archiepiscopali, patriarchali vel quavis alia dignitate præfulgeant) eos excommunicationis sententia innotamus.

CAP. III.

Tralati ad curiam non debent more nocturno latenter venire, nec inde sine papali licentia recedere: alias infidèles iudicantur, & sententia excommunicationis ligantur.

Ioannes XXII.

Esti deest quoslibet subditorum curam exercere solite, & per omnia velut lucis filios ambulare: hoc tamen præcipue ab ipsis exigitur, qui consilium per altitudinem dignitatis ut in specula, circa commissas sibi plebes pastorum simul & custodiam partes implere tenentur, & coram ipsis laudabilium operum exemplo lucere. Ad nostrum sane pervenit auditum, quod nonnulli pontificali præditi dignitate, gregum suorum custodiam negligentes, & abhorrentes lucem, tanquam filii tenebrarum, non venentur se ab ovium suarum cura, mercenarii more, tempore longo subducere, & pontificali dignitate rejecta non erubescunt vagari per devia sub habitibus transformatis, ac contempto de exhibendo patribus & superioribus honore præcepto, sic abiecti & indecori interdum ad sedem Apostolicam clanculo declinare præsumunt, ubi more nocturno, cuius intuitum nox illuminat, lux exerceat, de die latentes, horis tenebrarum, quos suis arbitrantur conformari desideriis, visitant, suos eis evomentes conceptus iniquos, & conspirationes forsan illicitas adversus nos & alios petraclantes, & demum abinde (non abique notabili sedis prædite contemptu, reverentia tam consuetâ, quam debita, non exhibita Romano Pontifici, & nec ab ipso petita licentia nec obtemperata) recedunt. Nos igitur & ipsius sedis honori in hac parte prospicere, ac talium insolentis finem imponere cupientes, defratrum nostrorum consilio, generali prohibemus edicto, ne de cætero præful aliquis sine sui superioris licentia, nisi pro negotio ecclesiæ sibi commissa, extra suam diocesim audeat pernoctare: firmiter statuentes, ut quicumque Pontifex ad Romanam curiam veniens papæ palatium primitus visitet, ad Papam (si hoc patitur temporis opportunitas) intraturus, ac reverentiam consuetam & debitam exhibiturus eidem: nullatenus recessurus a curia, nisi ab ipso super hoc petita licentia & obtemperata. Quod si secus a quoquam super his fuerit attentatum, nos quoscunque prælatos, quavis etiam patriarchali dignitate fulgentes, sic ad sedem accedentes, & ab illa (ut prædicitur) recedentes, necnon quoslibet alios, qui tales apud sedem ipsam receptare præsumpserint, nisi ante receptionem huiusmodi eidem Romano Pontifici significaverint adventum illorum, decernimus eoispo notam infidelitatis incurrere, ac excommunicationis sententia subiacere. Nulli ergo, &c.

DE TREUGA ET PACE.

TITVLVS IX.

CAP. I.

Sextus Papa volens discordiam ex pragmatice sanctione subortam sedare, ordinarij regni Francia ad conferenda beneficia sex menses concedit. Facultatem concedendi sex gratias sibi retinet. Beneficia Cardinalium & eorum qui Cardinalibus sunt familiares in regno Francia existentia sua dispositioni usq. ad certum tempus reservat. De beneficiis in prima instantia vult in partibus terminari, in quibus ante defuncti sententia (nisi in uno casu) vetat appellari. Quid de causis in curia pendentes sciendum statuat. Si autem eadem causa in diversis curiis, diversis iudicibus tractatur, quoniam pacem servanda sit, hinc recitatur. Taxat beneficior. in editis a Ioanne

XXII. servandas confer. Tandem tempus posit, intera quod vult ista acceptari & servari. Scias autem quod huiusmodi concordantia, tanquam iuri communi & decretis Constant. & Basilien. contraria, non sunt effectum sortita.

Sixtus IV.

Ad universalis ecclesiæ regimen divina disponente clementia vocatis, inter alia pro committorum populorum votiva dilectione nil occurrit præstantius, quam exorta inter personas ecclesiasticas (principis tenebrarum astutia) discordiarum fomenta per nostræ sollicitudinis occursum protinus extinguere: ut (cujusvis altercationis salubriter evulsis seminibus) pacis & tranquillitatis dulcedinem inter creditos nobis populos (divina nobis assistente gratia) imponere & conservare valeamus. Cupientes itaque ut fuscitata retroactis temporibus discordia (proh dolor) in regno Franciæ, Delphinatu, aliisque terris & dominiis charissimis in Christo filii nostri Ludovici Francorum Regis illustris, inter nonnullas ex eisdem personas, occasione cuiusdam constitutionis, quæ in eodem regno diutius inolevit, quam personæ prædite pragmatice sanctionem vocant, ne si (quod absit) maiora fomenta sumeret, damna pariter & graviora scandala, periculaque subsequerentur, sine debito claudatur, & totaliter secludatur. Auctoritate Apostolica ex certa scientia de fratrum nostrorum consilio omnibus & singulis prælati & aliis personis ecclesiasticis regni, Delphinatus, terrarum & dominiorum eorundem, ad quos dignitatum, aliorumque beneficiorum ecclesiasticorum, terrarum & dominiorum eorundem collatio, provisio, præsentatio, electio, seu quavis alia dispositio pertinet: de quibusvis dignitatibus, personaribus, administrationibus, officiis, canonicatibus, & præbendis, nec non aliis beneficiis ecclesiasticis, cum cura & sine cura, secularibus & regularibus, ad eorum collationem, provisionem, præsentationem, electionem, seu quamvis aliam dispositionem pertinentibus, quæ deinceps in Februarii, Aprilis, Iunii, Augusti, Octobris & Decembris mensibus futuris, perpetuis temporibus vacare contigerit (admodum dispositioni Apostolicæ ex aliqua generali reservatione in corpore iuris clausa, aut per alteram ex constitutionibus felicium recordationum Benedicti XIII. quæ incipit, Ad regimen, aut Joannis XXII. Romanorum Pontificum prædecess. nostrorum, quæ incipit, Execrabilis. seu constitutiones & regulas cancellariæ Apostolicæ per nos super hoc editas reservata generaliter non existant) periode ac si aliquæ a sede Apostolica, vel ejus legatis expectativæ literæ non emanassent, libere disponendi facultatem concedimus per presentes. Et quia isti summi Pontifices prædecess. nostri consueverunt se in concessionibus gratiarum expectativarum a personis beneemeritis exhibere liberales, nostræ intentionis existit concedere in regno, Delphinatu, terris & dominiis regni huiusmodi, ultra gratias expectativas per nos in eisdem regno, Delphinatu, terris & dominiis concessas (quibus in aliquo præjudicare non intendimus per presentes, quasque in suo robore permanere volumus) sex personis idoneis regnicolis, sex alias gratias expectativas ad quamlibet collationem, provisionem, præsentationem, seu quamvis aliam dispositionem singulorum ex prælati & aliis personis prædictis. Ex quibus quidem sex gratias, duæ gratias expectativæ concedentur duobus clericis regnicolis idoneis, pro quibus Rex ipse, & charissima in Christo filia nostra Regina, ac dilectus filius nobilis vir Delphinus Vienens. nec non magistri & præsidentes ac alii officarii, in aliquo ex parliamentis Regis ejusdem regni nobis super hoc unanimiter supplicabunt, qui duo nominati per Regem

a. Gratias expectativas, & mandata de providendo nominis amplius concedi decrevit Conc. Trid. Sess. 4. de reform. 19.

Nnnn

